

[eu och facket]

Socialförsäkringar hotas i Frankrike

Nu har den EU-ledda åtstramnings- och avregleringspolitiken även kommit till Frankrike, eurozonens näst största ekonomi. Staten ska spara 440 miljarder kronor de närmaste tre åren.

OECD kritiserar Frankrike för bland annat alltför höga arbetskraftskostnader, den offentliga sektorns stora andel av BNP och de höga arbetsgivaravgifterna.

Enligt OECD bör Frankrike också sänka pensionskostnaderna genom ny indexering, högre pensionsålder och krav på längre intjänandetid.

På en presskonferens den 14 januari lanserade Frankrikes "socialistiske" president Francois Hollande en "ansvarspakt" mellan fackföreningar och arbetsgivare, som applåderades av chefen för Medef [motsvarigheten till Svenskt Näringsliv] Pierre Gattaz. För att uppnå åtstramningar på 50 miljarder euro 2015-2017 skall arbetsgivarna slippa betala till familjebidraget i de sociala avgifterna, en gåva till arbetsgivarna på 36 miljarder euro.

Tidningen Le Journal Dimanche skriver att likvideringen av familjebidraget är "den största sänkningen av arbetsgivarnas avgifter som föreslagits av en fransk regering".

Och inte nog familjebidraget skall försvinna de sociala avgifterna i övrigt [sjukdom, ålderdom, barn, olycksfall i arbetet] skall minska med 17 procent, vilket sparar ytterligare 126 euro per månad åt arbetsgivarna [och motsvarande inbetalning till staten av sociala avgifter] för en löntagare med 2.400 euro i månaden i bruttolön.

Dessutom innebär de så kallade strukturella reformerna fortsatta nedskärningar i skola och annan offentlig service, effektiviseringar genom sammanslagning i den administrativa indelningen i regioner, län (departement) och kommuner samt ökad andel "kundfinansiering".

Hollande vill nu binda upp arbetsmarkandens parter och det franska parlamentet till denna "ansvarspakt". Men för fackföreningarna finns det inget att förhandla om i denna brutala pakt, vars innehåll är ett direkt angrepp på löntagarna och deras familjer.

De nationella fackliga centralorganisationerna CGT, FO, CFTC och CGS tar avstånd och skriver i ett pressmeddelande att "socialförsäkringssystemet är hotat. I namnet av dogmen att minska de offentliga utgifterna antecknar sig nya åtgärder för att minska budgeterna", och uppmanar till en nationell strejk i Paris den 18 mars mot åtstramningspolitiken.

Jan-Erik Gustafsson

Bli med i Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk

Lavaldomen och EU:s utstationeringsdirektiv visar att EU är ett allvarligt hot mot den svenska arbetsmarknadsmodellen med konflikträtt och kollektivavtal, eller med andra ord ett grundskott mot de landvinningar som svensk fackföreningsrörelse gjort de senaste hundra åren.

Lissabonfördraget, den nya EU-grundlagen, innebär inget skydd för de fackliga rättigheterna såsom det hävdas från LO-ledningen och andra EU-entusiaster. Tvärtom så innebär Lissabonfördraget i praktiken att Lavaldomen och andra antifackliga EU-domar grundlagsfästs.

Och, som vanligt i EU-sammanhang, det kommer mera. För ett tag sedan presenterade EU-kommissionen ett lagstiftningsförslag om utövandet av rätten att vidta kollektiva åtgärder i samband med gränsöverskridande tjänstehandel.

”Det här är ett hot mot hela vårt förhandlings-system. Jag förutsätter att den svenska regeringen kommer att säga nej då detta ska behandlas av Europeiska rådet”, sade LO:s dåvarande ordförande Wanja Lundby-Wedin.

För att bjuda motstånd mot denna förödande utveckling har Folkrörelsen Nej till EU initierat ett tvärfackligt nätverk, Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk. Det är öppet för dig som är fackligt aktiv [eller bara medlem] och EU-kritisk. Det kostar ingenting och du behöver inte vara medlem i Folkrörelsen Nej till EU [men det är inget hinder].

Nätverkets syfte är utbyte av information, kunskapsuppbyggnad samt att anordna och samordna olika aktiviteter. Nätverket har startat som en mejlgrupp för informationsspridning genom ett digitalt nyhetsbrev. Vi finns även som en grupp på Facebook med för tillfället 2 102 medlemmar. Nätverket har också kontakt och samarbete med andra fackligt inriktade EU-kritiska organisationer, såsom Fagbevaegelsen Mod Unionen i Danmark, Trade Unionists Against the EU Constitution i England, och Nei til EU:s Faglig utvalg i Norge.

Nätverket administreras av Gösta Torstensson, Folkrörelsen Nej till EU [arbetsplatsombud för Kommunal]. Du som vill bli med i nätverket mejlar gosta.torstensson@nejtill.eu.se.

Eva Anderzon, Kommunalarbetareförbundet
Jan-Erik Gustafsson, Fackförbundet ST
Jannika Fahlander, Handelsanställdas Förbund
Jannis Konstantis, Fackförbundet Seko
Kent Wahlberg, Livsmedelsarbetareförbundet
Maria Pohn, Vårdförbundet
Mats Norrstad, Lärarförbundet
Minna Pyykölä, Journalistförbundet
Patrik Ljunggren, Transportarbetareförbundet
Peter Lilja, Industrifacket Metall
Rolf Axelsson, Hamnarbetareförbundet
Magnus Renman, Fackförbundet GS
Lars Lundberg, Byggnadsarbetareförbundet
Marcus Carlstedt, Lärarnas Riksförbund
Rolf Gustavsson, Svenska Lokförararföreningen SLFF
Christel Niby, Fastighetsanställdas Förbund
Jan-Erik Lindblom, Bussarbetarnas Riksorganisation

Greklands lönedeskränningar strider mot författningen

Greklands högsta domstol har fastställt att nedskärningar av löner för poliser, militären och brandmän, vilket genomfördes som en del i åtstramningsåtgärderna under 2012, strider mot författningen.

Domstolen håller därmed med de fackliga representanter som vände sig emot nedskärningarna om totalt 300 miljoner euro i det finanspolitiska programmet för 2013-2016. Som exempel sänktes lönen för en generallöjtnant till 1.479 euro i månaden från tidigare 1.753 euro.

En talesman för regeringen, en koalition mellan borgerliga Ny Demokrati och socialdemokratiska Pasok, uppger i en kommentar att man respekterar domstolens beslut, men att regeringen måste få ta del av och utvärdera det.

Rödgrön kritik mot nya direktiv

Regeringen tonar ned kravet om långsiktigt ägande i de så kallade välfärdsbolagen. Det menar Socialdemokraterna och Miljöpartiet efter att en ny frågeställning getts i uppdrag till utredningen om vinster i vård, skola och omsorg.

Det nya uppdraget innebär enligt en debattartikel av finansmarknadsminister Peter Norman [m] att utredningen ska "bedöma om det är rättsligt möjligt och lämpligt att införa kriterier för vad som ska betraktas som varaktigt ägande i friskolesektorn". Uppdraget ska vara klart i november.

Centerpartiet och Kristdemokraterna har varit mest ovilliga i regeringen till att begränsa privata vinstintressen i vård, skola och omsorg. Mer kritik har hörts från Moderaterna och Folkpartiet.

Byggnads stödjer Stoppa fusk

Webbplatsen Stoppa fusk får 300.000 av Byggnads Småland-Blekinge. Dessutom anställer man en person för att granska utländska arbetares villkor.

Satsningen är ett led i att komma till bukt med det som avdelningen själva benämner jobbtrafficking, det vill säga att arbetare från

andra länder får sämre villkor än svenska kollegor på sina arbetsplatser.

Webbplatsen Stoppa fusk har i flera år drivits av frilansjournalisten Anna-Lena Norberg och inriktar sig på att granska utländska företag med verksamhet i Sverige.

Arbetslösheten ligger still

Antalet arbetslösa uppgick i december till 380.000, eller 7,5 procent av arbetskraften. Jämfört med samma tid 2012 är det ingen statistiskt säkerställd förändring. Även på kortare sikt är förändringarna små, enligt Statistiska centralbyrån [SCB]. Inte heller sysselsättningen har ökat sedan december 2012.

400 anställda ska bort från SJ

SJ har presenterat ett omfattande sparpaket för att få ordning på den ansträngda ekonomin och möte konkurrensen från privata järnvägsbolag.

På tre år ska en miljard kronor sparas, ett krav som tillkännagavs i december. Sparpaketet berör omkring 400 anställda inom administration och försäljning.

Industriarbetare vill ha tidigare pension

Fler och fler svenskar säger att de vill fortsätta arbeta efter 65-årsdagen. Men bland industriarbetare är utvecklingen den motsatta trots att de trivs på jobbet, skriver nättidningen Dagens Arbete.

Det är pensionsbolaget AMF som låtit göra en undersökning som visar att drygt hälften av gruppen privatanställda arbetare, där industriarbetare ingår, inte kan tänka sig att arbeta efter att de fyllt 65.

38 procent av dem uppger hälsoskäl som främsta anledning, vilket är en kraftig ökning sedan 2009. Då uppgav 20 procent att kroppen inte kommer klara av att arbeta längre än till 65.

Inom EU, med stöd från makthavarna i Bryssel, går utvecklingen i motsatt riktning – höjda pensionsåldrar samtidigt som pensionerna sänks och blir allt svårare att leva på.

30 miljarder skäl till debatt om välfärden

På några få år har vi i Sverige fått en ny makthavare i samhällsdebatten: Välfärdskapitalet. Jag tror att vi kommer att få se mycket av det under valrörelsen: utspel, annonser, lobbyinsatser. Strax efter nyår gick deras lobbyorganisation Vårdföretagarna ut i medierna med nyheten att 9000 jobb gick förlorade i välfärdsbranschen under förra året. Enligt Vårdföretagarna, som driver intressena för små och framförallt jättelika vårdkoncerner, gärna riskkapitalägda, har dessa jobb gått förlorade på grund av att – ja varför? Jo, därför att vinster i välfärden debatterades så mycket förra året! Många företag drar då öronen åt sig.

Jag vet inte om utspelet ska tolkas som att Vårdföretagarna helst ser ett debattförbud i frågan om vinster i välfärden. I så fall bör organisationen tala om det. Kanske skulle det få ännu fler väljare att inse att vinstintressen i vård och omsorg faktiskt kan råka i konflikt med den demokratiska idén. Tesen att niotusen jobb gick förlorade är dessutom mycket märklig: Om tio offentliga vårdcentraler med tjugo anställda var plötsligt privatiseras – har vi då fått 200 nya vårdjobb i samhället? Enligt vårdföretagarnas logik skulle man kunna se det på sättet, trots att det strider mot allt sunt förnuft. Jobb har bara flyttat från ett ställe till ett annat. Eftersom personaltätheten ofta är lägre inom privat vård och omsorg kan jobb rentav gå förlorade.

Nu visar en granskning i Dagens ETC att så mycket som 30 miljarder kronor kan ha tagits ut som vinster sedan 2008. Siffran är naturligtvis en uppskattning, men storleksordningen är sannolikt riktig. Och det rör sig då om trettio miljarder hämtade från landets skattebetalare. Hur ska Vårdföretagarna bemöta detta? När Dagens ETC frågar Håkan Tenelius, näringspolitisk chef på branschorganisationen Vårdföretagarna, säger han att vinsterna är rimliga: "Det är ett tecken på att företagen går bra, vilket är bra för välfärden."

En krympande del av svenska folket uppfattar emellertid detta som rimligt. Långt in i de borgerliga leden finns en ilska mot dessa vinstuttag; de flesta inser att i verksamheter där mänskliga tjänster står för merparten av kostnaderna, så är det där företagen tvingas skära för att ta ut sina vinster.

Det finns 30 miljarder skäl att debattera vinster i välfärden. Och det roliga med detta är att den debatten i sig gör Vårdföretagarna och hela välfärdskapitalet oroliga och till och med rädda. Så skrik ut de där siffrorna – det är en politisk handling i sig! Privat vård och omsorgsjobb går förlorade – eller rättare sagt; de stannar i den offentliga sektor där demokratisk debatt är tillåten.

Göran Greider

Fattigdom trots arbete menar EU

Att få ett jobb är inte längre en garanti för att ta sig ur fattigdom i dagens krisdrabbade Europa. Alltför många är fattiga trots att de arbetar och hälften av dem som hittar ett arbete förblir fattiga.

Arbetslösheten i EU-länderna har sedan april i fjol legat stabil på knappt elva procent. Men trots tecken på utplaning menar EU:s sysselsättningskommissionär László Andor att den höga arbetslösheten får långtgående följder.

– En stor ökning av fattigdomsrisken hos den arbetsföra befolkningen är en av de mest påtagliga samhälleliga konsekvenserna av den ekonomiska krisen i Europa, sade László Andor när han presenterade 2013 års arbetslöshets- och socialrapport.

Rapporten drar slutsatsen att alltför många EU-medborgare förblir fattiga trots att de har ett arbete, ett fenomen som kallas "arbetande fattiga". I genomsnitt räknas nio procent av de arbetande i EU att vara i riskzonen för fattigdom.

– Tyvärr betyder ett arbete inte längre att man kan få ett anständigt liv. Vår analys visar att ett jobb bara är ett sätt att lämna fattigdomen bakom sig i hälften av fallen, sade Andor.

I vissa länder, som Grekland och Spanien, lyckas bara drygt en tredjedel ta sig ur fattigdom efter att de fått ett arbete. I Rumänien och Bulgarien är chansen ännu lägre.

– Även om arbetslösheten gradvis minskas kommer det kanske inte vara tillräckligt för att vända den ökande fattigdomen, sade sysselsättningskommissionären som pekar på växande lönespridning, den stigande andelen deltidsjobb och otrygga anställningar som viktiga förklaringar till att folk som arbetar ändå räknas som fattiga.

Nya siffror från EU:s statistiska centralbyrå

Eurostat visar att nästan 120 miljoner medborgare i EU:s medlemsländer lever under den europeiska fattigdomsgränsen.

Gösta Torstensson

Byggnads bekämpar social dumpning

Fackförbundet Byggnads för nu tuff kamp mot social dumpning, dvs. sämre löner och villkor än vad som regleras i kollektivavtal. Senast den 15 februari ska en arbetsgrupp med arbetsgivarnas representanter presentera ett förslag. Blir man inte överens kan avtalet sägas upp med en månads varsel och då är risken stor för konflikt.

Byggnads vill att huvudentreprenören blir ansvarig för att regler som styr till exempel lön, arbetsmiljö och kollektivavtal följs. Om man som byggentreprenör vill konkurrera på lika villkor så är man också nog med att alla andra aktörer följer de avtal och regler som gäller i branschen, säger Byggnads.

Det är ingen hemlighet att de långa underentreprenörskedjorna är en av orsakerna till arbetsmiljöproblemen. Även stora etablerade byggföretag anlitar underentreprenörer, som i sin tur anlitar egna underentreprenörer, och till slut är kedjan så lång att ingen längre har kontroll på arbetsplatsen. Längs med den långa kedjan försvinner kunskap om säkerhet, arbetsmiljö och avtalsenliga villkor. Istället smyger problem som skattefusk, utnyttjande av migrerad arbetskraft och lönedumpning in i branschen. I en del fall rör det sig om ren kriminalitet.

Det är inte bara byggnadsarbetarna som får betala ett högt pris med livet som insats. De seriösa byggföretagen tvingas konkurrera med skumraskföretag som dumpar löner, struntar i säkerhet och utnyttjar människor. I den konkurrensen så vinner tyvärr ofta de ljuskygga aktörerna på grund av deras låga priser.

Ett huvudentreprenörsansvar innebär i praktiken att det är huvudentreprenören som är ansvarig för att se till att regler om säkerhet, arbetsmiljö, lön, kollektivavtal och arbetsvillkor följs. Oavsett hur långt ner i underentreprenörskedjorna som du än befinner dig.

”Vi på Byggnads är övertygade om att ett huvudentreprenörsansvar skulle skapa ordning och reda i byggbranschen”, skriver Byggnads på sin hemsida.

De har i en Sifo-undersökning frågat byggföretagen om huvudentreprenörsansvar och en majoritet av de små och medelstora byggföretagen är positiva. Förslaget får också ett väldigt stort folkligt stöd – 8 av 10 svenskar.

Jan-Erik Gustavsson

Avregleringscirkusen är livsfarlig

Aftonbladet reporter Svante Lidén har ätit lunch med en järnvägsarbetare som varit med länge.

– Jag var en stolt järnvägare när jag började, nu skäms jag för att säga vad jag jobbar med, sa han.

– Under hållet av banorna är obefintligt. Medan alla håller tummarna och hoppas på det bästa rasar infrastrukturen samman.

– Avregleringscirkusen är livsfarlig. Myndigheter och alla jävla ”aktörer” [han uttalade ordet med avsmak, noterar Svante Lidén] skyller på varandra. Ingen tar ansvar och alla gör så lite som möjligt eftersom det enda som är intressant är att spara pengar.

I början av december förra året kom Riksrevisionen med rapporten ”Tågförseningar – orsaker, ansvar och åtgärder”, där de pekar på att underhållet och planeringarna av banarbetet inte skötts tillräckligt bra de senaste åren.

I en debattartikel i Aftonbladet skriver SEKO:s förbundsordförande, Janne Rudén, att Trafikverket i dag enbart ser till priset under sina upphandlingar vid skötseln av järnvägen.

Johnny Nadéus är vice ordförande i SEKO:s Stockholmsavdelning och arbetar själv vid järnvägen sedan drygt 30 år.

– Det bästa vore att socialisera allt. Ansvaret ligger helt och hållet på den nuvarande och den förra regeringen som privatiserat järnvägsunderhållet, säger han till Arbetaren.

Gösta Torstensson

**Stöd kampanj-
fonden. Sätt in ett
belopp på plusgiro
603 95 78 – 7.**

Den växande EU-kritiken oroar Wallenberg

Svenska företagsledare måste kliva fram och ta debatten om fördelarna med EU. Det fastslår Investors ordförande Jacob Wallenberg, som är rädd för att EU-fientliga stämningar kan blomma upp i samband med försommarens val till EU-parlamentet.

- Det är viktigt att vi företagsledare deltar i debatten och gör klart var vi står. Där tycker jag svenskarna ofta är alltför försiktiga. Men våra uppfattningar är viktiga, eftersom företagen spelar en så avgörande roll för tillväxt och jobb, säger han till Dagens Nyheter.

Den minnesgode kommer ihåg att storföretagen med Investor i spetsen satsade hundratals miljoner kronor för att det skulle bli ett ja till EU i folkomröstningen 1994. Anledningen var att storföretagsledarna, och deras utomparlamentariska kamporganisationer SAF och Industriförbundet [i dag Svenskt Näringsliv], kalkylerade med att medlemskapet i EU skulle påverka samhällsutvecklingen i en nyliberal riktning som de knappast skulle kunna få stöd för med demokratiska medel i Sverige.

Det är denna utomordentligt lönsamma investering som Jacob Wallenberg nu vill slå vakt om när han uppmanar sina kollegor att bli mer aktiva i EU-debatten.

Gösta Torstensson

Trianguleringen fullbordad i Nederländerna

Experterna kallar det triangulering. Partierna knycker varandras käpphastar och låter pr-konsulter pröva minsta stavelse i opinionsmätningar och fokusgrupper.

Moderaterna putsar på sin logga och byter namn från "nya arbetarpartiet" till "Sveriges arbetarparti".

Socialdemokraterna uppträder som det nya företagarpartiet, tävlar med Anders Borg i tillbedjan av budgetens överskottsmål och försöker sig på att vara både för och emot skattesänkningar för välbeställda.

Spelet kommer att fortgå intill valnattens sista timmar.

I Nederländerna ges klarare besked.

Nyttillträdde kungen Willem-Alexander talar till parlamentet. "Den klassiska välfärdsstaten utvecklas sakta med säkert till ett 'deltagande samhälle'", säger han, ett samhälle där människorna får ta vara på sig själva i den globala konkurrensen och på ålderns höst.

Landets regering ser i krisens nedskärningar mer än nödåtgärder. Det handlar om ett systemskifte, får medborgarna veta. Landets ledning ämnar permanent begränsa statens sociala åtaganden.

Regeringen är en koalition mellan högerpartiet Liberalerna och socialdemokratiska Arbetarpartiet. Trianguleringen fullbordad. Innanmätet blottat.

Mikael Nyberg

Greklands regering hoppas klara sig utan EU och IMF

Greklands regering, en koalition mellan högerpartiet Nea Dimokratia och socialdemokratiska Pasok, kommer försöka undvika nya "nödlån" från EU och IMF och i stället ta upp obligationslån på kapitalmarknaden i höst, enligt landets finansminister Yannis Stournaras.

Greklands finansdepartement räknar med att landet behöver totalt 11 miljarder euro [omkring 100 miljarder kronor] för att täcka hålen i budgeten för 2014-2015.

Grekland har under krisåren, präglade av en djup recession och skenande arbetslöshet, beviljats två "stödprogram" med "nödlån" på totalt 240 miljarder euro [2.160 miljarder kronor] och dessutom en skuldnedskrivning på 107 miljarder euro [963 miljarder kronor].

De grekiska offentliga finanserna har förbättrats märkbart. Underskottet i den grekiska statens budget är borta och visar till och med ett visst överskott – innan räntorna på de gigantiska lånen har betalats. Statsskulden uppgår till drygt 170 procent av BNP [vilket ska jämföras med att EU tillåter maximalt 60 procent av BNP].

Det sociala priset för den grekiska statens budgetkonsolidering är mycket högt. Pensionerna har sänkts med 21 procent, minimilönerna med 22 procent och på två år har antalet offentligt anställda minskat med 200.000. Arbetslösheten uppgår till omkring 27 procent och ungdomsarbetslösheten närmar sig hisnande 60 procent.

Gösta Torstensson

6F stödjer facklig kandidat i EU-valet

Sex av fackförbunden inom LO tar strid för att få in Johan Danielsson i EU-parlamentet. Medlemmarna ska uppmanas att kryssa in honom – före socialdemokrater som placerats högre upp på EU-vallistan.

LO-förbunden Byggnads, Elektrikerna, Fastighets, Mälarna, Seko och Transport har gått samman i en unik personvalskampanj. Kampanjen förs i sociala medier och Johan Danielsson reser också till samtliga LO-distrikt i Sverige.

I dag är han EU-samordnare på LO. Innan dess jobbade han som politiskt sakkunnig hos Socialdemokraterna i Bryssel.

Nu vill han ta steget in i parlamentet för att få jobba med frågor som rör ordning och reda på arbetsmarknaden.

– Som jag ser det är den största konflikten i EU-samarbetet i dag den mellan de ekonomiska friheterna och fackliga rättigheter, säger han till Aftonbladet.

Lars Lindgren, förbundsordförande i Transport, hoppas på framgång:

– Vi bedömer Johan som en utmärkt kandidat. I Sverige har vi ju i dag möjligheten att kryssa in egna kandidater och då ska vi göra det här.

Jan-Erik Gustavsson

Tyskland inför lagstadgad minimilön

Tyskland är ett av få länder i EU som ännu inte har en lagstadgad minimilön. Nästan en fjärdedel av de sysselsatta arbetar i låglönesektorer med genomsnittliga löner på cirka 60 kronor i timmen. 2011 tjänade 1,4 miljoner tyskar mindre än 5 euro i timmen [cirka 44 kronor].

Från och med den 1 juli införs nu en lägsta lön på 7,75 euro som i december stiger till 8 euro, i oktober 2015 till 8,60 euro och i december 2016 till 8,75 euro.

Så är det planerat i koalitionsuppgörelsen mellan kristdemokraterna och socialdemokraterna. Men ännu finns ingen lag och det råder oklarhet på många punkter. En strid pågår nu om minimilönerna ska gälla även för studenter och pensionärer. En annan omtvistad fråga är hur företagen ska kontrolleras och hur man ska för-

hindra kryphål och fortsatt dumpade löner på den svarta arbetsmarknaden.

Men Andreas Nahles, socialdemokratisk arbetsmarknadsminister, är obeveklig.

– Vi kommer inte att tillåta att lagen blir en schweizerost, säger hon till SvD Näringsliv.

Gösta Torstensson

EU-beslut hotar rätten att strejka på järnvägen

EU-parlamentet är på väg att inskränka strejkrätten inom järnvägar och spårvagnar. Meningen ”minimum service level during public transport strikes”, vilket kan översättas med att EU-länderna har ansvar att se till att kollektivtrafiken upprätthålls även under transportstrejker, röstades igenom i EU-parlamentets transportutskott. I praktiken riskeras därmed strejkrätten inom spårbunden trafik att inskränkas.

– Det här är god ammunition för politiker och föreningar som vill ifrågasätta strejkrätten, säger Johan Danielsson på LO:s internationella enhet, till tidningen Arbetet.

Tanken med förslaget är att överställda regler för teknik, juridik och administration ska skapa ett bättre järnvägsnät i EU. EU-kommissionen har därför tagit fram sitt fjärde järnvägspaket, och i det finns sex förslag som ska bidra till vad som kallas ett gemensamt europeiskt järnvägsområde.

EU-kommissionen har lämnat sitt förslag. Nu ska ministerrådet [medlemsstaternas regeringar] förhandla med parlamentet och sedan, troligen den 26 februari, ska parlamentet rösta om järnvägspaketet.

Om den antifackliga skrivningen går igenom parlamentet ska den vägas mot andra regler som skyddar fackliga rättigheter. Det är möjligt att dessa väger tyngre – men för ett företag som hamnat i en arbetsrättslig konflikt kan formuleringen ändå användas som en anledning för att ta upp strejken i domstol, vilken kan komma att begära ett förhandsavgörande [tolkning av direktivet] från EU-domstolen i Luxemburg.

– Risken är att Sverige då tvingas införa begränsningarna, och i så fall får vi en inskränkning av strejkrätten på den här delen av arbetsmarknaden. Det är oacceptabelt. EU ska hålla sig borta från strejkrätten, säger Johan Danielsson till Arbetet.

Gösta Torstensson

Arbetsmiljön hotas när EU "förenklar reglerna"

Att företag med färre än 250 anställda ska undantas från delar av arbetsmiljölagstiftningen är ett av förslagen i EU-kommissionens initiativ för att förenkla regelverken, det så kallade refit-initiativet. Det medför att arbetsmiljön och arbetstagarnas rättigheter hotas, anser facket.

– Nästan alla anställda i Sverige skulle undantas eftersom vi har mycket få större företag. För oss är det givetvis jätteviktigt att alla arbetstagare ska ha trygga och säkra villkor, oavsett hur stor arbetsplatsen är, säger Christina Järnstedt, ombudsman på LO som har flera internationella fackliga uppdrag på arbetsmiljöområdet.

Hon varnar också för EU-kommissionens idé att länder som kräver ett högre skydd än EU-direktiven föreskriver ska tvingas att motivera det. Risker är stor att EU:s arbetsmiljölagstiftning, som ska ange en miniminivå, i själva verket blir ett tak för skyddsnivån.

– Det skulle innebära avsevärda försämringar för arbetstagarna i Sverige och det kommer vi aldrig gå med på, säger Christina Järnstedt till tidningen Arbetet.

Gösta Torstensson

Finsk arbetstvist avgörs av EU-domstolen

Kan polsk lag hindra finska fack från att företräda sina medlemmar – och vad kan ingå i utstationerads minimilön?

Ett mål, vars utgång kan få avgörande betydelse för fackförbundens möjligheter att företräda sina medlemmar i domstol, har hänskjutits till EU-domstolen av Satakunta tingsrätt i Finland. Den grundläggande frågan i tvisten är vilken lön 186 elektriker från Polen hade rätt till enligt EU:s utstationeringsdirektiv när de arbetade vid kärnkraftverksbygget i Olkiluoto. Men innan tingsrätten kan avgöra den frågan måste den ta ställning till om det finska Elektrikerförbundet över huvud taget har rätt att föra deras talan.

När de polska elektrikerna fick klart för sig att de inte hade fått betalt i enlighet med de allmänt bindande kollektivavtalen i Finland överförde de sina lönefordringar till Elektrikerförbundet, som gick till domstol för att driva in dem. Deras

arbetsgivare, det polska företaget Elektrobudowa Spolka Akcyjna, invänder dock att de summor som förbundet kräver för sina medlemmars räkning går utöver den minimilön som en värdstat kan ålägga ett utländskt företag att betala enligt utstationeringsdirektivet. Dessutom, hävdar arbetsgivaren, har Elektrikerförbundet inte ens rätt att väcka talan eftersom polsk lag ska tillämpas. Enligt artikel 84 i den polska lagen om arbete är det inte tillåtet att överföra fordringar som följer av anställningsförhållandet till någon annan.

För att kunna avgöra tvisten har tingsrätten i Satakunta fyllt två A4-sidor med frågor till EU-domstolen. De handlar om tolkningen av såväl artikel 47 om rätten till effektivt rättsmedel i EU-stadgan om grundläggande rättigheter som innebörden av Rom I-förordningen om tillämplig lag och det protokoll till Lissabonfördraget där Polen och Storbritannien reserverar sig mot rättighetsstadgan. Till det kommer en rad frågor om vad som kan ingå i begreppet minimilön i utstationeringsdirektivet. Här undrar tingsrätten bland annat om det, utöver grundtimlönen, också kan omfatta ackordsgarantilön, semesterlön, dagtraktamente och ersättning för den dagliga resan till arbetet.

Jan-Erik Gustafsson

Dolt stöd till EU:s banker har avslöjats

Förutom de direkta statsstöden – som under krisåren 2008-2012 beräknats till 634 miljarder euro [5.706 miljarder kronor] – har EU:s banker fått indirekta subventioner i form av försäkringar och riskgarantier.

Nu har den Gröna partigruppen i EU-parlamentet, utifrån olika beräkningsmodeller, försökt att värdera kostnaden för dessa indirekta stöd. Summan visade sig landa på över 1.220 miljarder euro [11.700 miljarder kronor].

– Vi visste att det handlade om mycket pengar, men inte att det skulle röra sig om så här enorma summor. Det visar tydligt var samhället lägger sina prioriteringar, säger Carl Schlyter, EU-parlamentariker för Miljöpartiet.

Totalt har EU:s krisande banker fått ett direkt och indirekt stöd på 1.854 miljarder euro, vilket motsvarar 16.686 miljarder kronor.

Gösta Torstensson

Hemtjänstbolag mörkade misstag

I flera fall där äldre farit illa i de privata hemtjänstbolagen som Stockholms stad anlitat, informerades kommunen aldrig om misstagen, enligt en granskning som tidningen Kommunalarbetaren gjort.

I åtta fall av missförhållanden under 2012 skickade de privata bolagen endast en Lex Sarah-anmälan till Socialstyrelsen, trots att de enligt lag är skyldiga att informera de ansvariga politikerna i kommunen.

Socialdemokraterna kräver statlig järnväg

Socialdemokraterna vill att underhållet av järnvägen återförstatligas. Inspektionen av underhållsåtgärder ska tas över av Trafikverket.

– Om olyckan skulle vara framme, en olycka med persontåg och kanske dödsfall, då är det för sent. Vi måste agera nu, säger Socialdemokraternas partiledare Stefan Löven.

LOV blir inte obligatorisk

Det blir ingen obligatorisk LOV, dvs. lagen om valfrihet. Däremot så kommer kommunerna tvingas införa ”valfrihet” inom hemtjänsten i någon form – antingen genom LOV eller genom LOU, dvs. lagen om offentlig upphandling. det föreslår en utredning som lämnats över till äldreminister Maria Larsson [kd].

Norge är Sveriges viktigaste exportmarknad

Den norska kronan har på ett år rasat med 12 procent mot den svenska. Inom ett år kan Norges valuta backa med ytterligare 5 öre till paritet med Sveriges, tror SEB:s analytiker. Det vore i så fall första gången på 14 år som Sveriges och Norges kronor blir lika mycket värda.

Det norska kronraset blir en allt större utmaning för svensk export. Norge passerade 2012 Tyskland som största köpare av svenska exportvaror.

2012 importerade Norge svenska varor för 120 miljarder kronor eller drygt 10 procent av Sveri-

ges totala varuexport. Sedan 2000 har exporten till Norge fördubblats.

Verkstadsvaror dominerar starkt den svenska Norgeexporten, men även kemi- och skogsindustrivaror liksom livsmedel väger tungt.

Stopp för missbruket av cabotagereglerna

Transportministrar från Tyskland, Belgien, Spanien, Frankrike, Italien, Finland och Danmark har skrivit ett brev till EU kommissionens vice ordförande, Siim Kallas.

I brevet kräver ministrarna ett stopp för missbruket av cabotagereglerna, dvs. att utländska åkerier med lågavlönade utländska chaufförer kan köra inrikestrafik i Sverige och den sociala dumpning som missbruket innebär. Man varnar också för en ytterligare liberalisering av cabotagereglerna tills dess de nuvarande reglerna förtydligats.

Starkt EU-motstånd på Island

Den isländska tv-kanalen Stöð 2 offentliggjorde den 3 februari en ny opinionsmätning där 49 procent säger nej till EU-medlemskap, som bara stöds av 26 procent. Räknar man bort de som ”röstar blankt” som vid en folkomröstning ger 65 procent nej och 35 procent ja till EU.

Opinionsmätningen redovisar också att 75 procent av det isländska folket önskar en folkomröstning om det ska förhandlas med EU om medlemskap. Den isländska regeringen har skrinlagt förhandlingar och förklarat att de endast återupptas om ett flertal tycker det i en folkomröstning.

Tiotusentals demonstrerade mot skärpt abortlag

Tiotusentals personer, bland dem kvinno-organisationer och fackföreningar demonstrerade i Madrid mot den spanska högerregeringens planer på att inskränka kvinnors rätt till abort. Abort ska bara vara tillåtet om kvinnans liv och hälsa är i fara, eller om hon blivit våldtagen. Läkare som bryter mot lagen hotas av tre års fängelse och kan mista sin läkarlegitimation i sex år.

Hamnarbetare solidaritetsstrejker i hela Europa

Landet runt genomförde medlemmarna i Svenska Hamnarbetarförbundet den 4 februari en två timmars solidaritetsstrejk till stöd för de kämpande kamraterna i Portugal.

Erik Helgesson från förbundsstyrelsen är också förtroendeman i Hamn 4:an i Göteborg som organiserar den överväldigande majoriteten av stadens hamnarbetare. För [eu och facket] berättar han om den principiella striden i Portugal mot inhyrda bemanningsanställda.

– Det är tufft i många hamnar i Portugal. Sedan snart två år har arbetsgivarna bestämt sig för att slå sönder kollektivavtalen genom att plocka in bemanningsanställda. Strategiskt så började de ta in bemanningsfolk i hamnar med svag facklig organisering.

– I Averiro och Figueira da Foz finns nu en alternativ pool med utbildad arbetskraft. De jobbar för lägre lön och får först enkla jobb. Sedan succesivt mer avancerade arbetsuppgifter. De organiserade äts ut. Till slut finns det bara kvar en liten grupp välutbildade som är fast anställda. Då ritas avtalen om.

Hamnarbetarkåren kastas hundra år tillbaka till tiden då den socialistiska arbetarrörelsen började formeras. Tillgången på arbete i hamnarna har alltid varierat. När hamnarbetarna organiserade sig i slutet av 1800-talet bestod kåren av tillfällighetsarbetare där lönen varierade med tillgången på jobb.

Det tog över ett halvt sekel av hård facklig kamp i de kapitalistiska länderna innan en kår av

ordinarie hamnarbetare med tillsvidareanställning och fast månadslön var etablerad. I Sverige som i många andra länder kompletteras den med en blyxtkår av utbildade hamnarbetare som får jobb enligt ett rullande schema.

– Blyxtlistan eller turordningssystemet som vi har i hamnarna gör att vi kommer runt att arbetsgivaren godtyckligt väljer arbetare. Du riskerar inte att bli utan jobb därför att du gapar för mycket eller är obekvämt för arbetsledningen. Nu har jag min plats på turlistan och är det ont om arbete så delar vi på de jobb som finns, förklarar Erik Helgesson som själv är "blyxt".

– Turordningssystemet är det mest flexibla och rättvisa system som finns för fördelning av hamnjobben.

Så vad är syftet med att ta in bemanningsföretag? Är det att driva bort de fackligt organiserade?

– Facket styr den gamla poolen till hundra procent. Men jag tror inte att de egentligen vill byta personal, utan syftet är att slå sönder kollektivavtalen. Kör de en kran på nio man idag vill de köra på sju i morgon. Det finns många hamnar i världen där arbetarna tvingas skita och pissa i burkar uppe i kranarna. De får inte gå ner under hela dagen.

– Nu försöker arbetsgivarna ta Lissabon. Förra veckan fick vi rapport om hur 30-talet beväpnade kravallpoliser skyddade de icke ordinarie arbetarna. De beväpnade polisen för att de oorganiserade svartfötterna i den nya poolen känt sig hotade.

Erik Helgesson menar inte att bemanningsfolket är fascister. Det är vanliga knegare, men Portugal har en svinaktig arbetslöshet så det finns många som är beredda att ta jobb till varje pris.

Dessa oorganiserade arbetare är inte registrerade hamnarbetare. Genom att ta in dem i hamnarna bryter Portugal mot ILO 137 som landet har ratificerat. FN-organet ILO:s konvention 137 slår fast att hamnarbete endast får utföras av personal som är utbildad, organiserad och som så långt möjligt har fast sysselsättning. Sådana registrerade hamnarbetare har förtur till arbete.

Solidaritetsstrejken skedde på initiativ från den fristående hamninternationalen IDC-europa där Svenska Hamnarbetarförbundet ingår. Det är en samordnad aktion i större hamnar i Grekland, Cypern, Malta, Spanien Frankrike, Belgien, Storbritannien, Danmark och Sverige.

Lars Rothelius

VAD HÄNDER I GREKLAND?

**OFFENTLIGT MÖTE MED KAJSA EKIS EKMAN,
FÖRFATTARE OCH JOURNALIST.
21 FEBRUARI KL. 18-20 PÅ ABF-HUSET
[PALMESALEN] SVEAVÄGEN 41, STOCKHOLM.**

**ARR: NÄTVERKET FÖR GREKLAND I SAMARBETE MED ABF STOCKHOLM,
FACKFÖRBUNDET TRANSPORT, FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU MED FLERA.**

Agera mot Spaniens kvinnofientlighet

I Spanien diskuteras ett förslag till ny abortlag. Om förslaget går igenom får Spanien en av Europas strängaste abortlagstiftningar. Spanien färdas bakåt i tiden i kampen för kvinnors rättigheter, tillbaka till förhållanden som rådde under Francos regim.

Att de spanska kvinnorna berövas rätten att bestämma över sina egna kroppar är inte förenligt med demokratiska värderingar och mänskliga rättigheter. Det strider mot internationella åtaganden som Spanien gjort, bland annat i FN:s Kvinnokonvention och i Beijing Platform for Action.

De enda grunderna för laglig abort som föreslås är om graviditeten innebär en hälsorisk för mamman eller är en följd av våldtäkt. Det är direkt kvinnofientligt. Tyvärr är det i linje med utvecklingen i andra delar av Europa där abortmotståndet växer.

Även i länder som har laglig abort är ofta den praktiska tillgången bristfällig. Restriktiva abortlagar leder inte till färre aborter, men till farligare. Fattiga kvinnor tvingas söka sig till illegala kliniker. De som har råd reser utomlands.

Det vi ser hända är inte ovanligt i tider av ekonomisk och social kris. Att kvinnors rättigheter ska motas tillbaka verkar skapa gemenskap bland vissa grupper.

Det starkaste stödet för den nya abortlagen finns i katolska kyrkan och i regeringspartiets högerfalang. Kvinnors aborträtt blir en politisk spelbricka.

Men majoriteten av Spaniens befolkning står inte bakom lagförslaget. Tvärtom samlas de i stora demonstrationer och protester. I veckan mobiliserar Europas kvinnorörelse för att visa solidaritet med Spaniens kvinnor.

Under parollen "Frihetståget" arrangeras aktiviteter runt om i Europa. Den 1 februari reser kvinnoorganisationer från olika delar av Spanien och Frankrike till den spanska regeringen i Madrid för att överlämna ett manifest.

I ett Europa utan gränser är det inte rättvist att spanska kvinnor behandlas annorlunda än nordens kvinnor, eller franska, portugisiska, eller tyska, när det gäller deras grundläggande rättigheter.

Det strider mot EU:s strävan efter jämställd-

het mellan kvinnor och män.

Ändringen av lagen måste godkännas av det spanska parlamentet. Men eftersom det regerande högerpartiet Partido Popular har egen majoritet är sannolikheten stor att förslaget går igenom.

Sveriges Kvinnolobby har liksom hundratals kvinnoorganisationer runt om i Europa skrivit till den spanska regeringen och bett dem att dra tillbaka förslaget.

Nu måste de nordiska regeringarna agera snabbt på bred front och visa solidaritet med Spaniens kvinnor. Abort ska vara en rättighet, inte ett brott.

**Gertrud Åström, Johanna Dahlin
Trine Porret Randahl Larsen, Randi Theil Nielsen,
Hildur Helga Gísladóttir**

79 procent mot EU i Norge

De norska dagstidningarna Nationen och Klassekampen offentliggjorde den 3 februari resultatet av en opinionsmätning, som utförts av Sentio i slutet av januari. Mätningen visar att det massiva norska EU-motståndet står fast.

71 procent skulle rösta nej till EU-medlemskap, medan bara 19 procent skulle rösta ja. Räknar man bort de som inte bestämt sig blir nejsidans andel hela 79 procent.

"Jag är glad för att nej-majoriteten håller sig stabilt runt 70 procent. Det tyder på att den nya regeringens EU-politik inte leder till ett uppsving för ja-sidan. Regeringen har ju varslat om en ny kurs – med en egen europaminister, men det norska folket är grundläggande skeptiskt till EU-projektet", säger Heming Olaussen till Nationen. Han är ledare för Folkrorelsen Nei til EU:s systerorganisation Nei til EU.

Eva-Britt Svensson

Norska Transport säger nej till EES-avtalet

Nyligen antog det norska transportarbetarförbundet som det första LO-förbund i Norge, att det ska verka för att helt slopa EES-avtalet, som tvingar landet att följa reglerna för EU:s inre marknad.

Beslutet skedde på Transports kongress och det antogs med enhällighet. Bakgrunden är att förbundet sedan länge varit skeptiskt mot EES-avtalet. Inte minst på grund av den sociala dumpning och missbruk av EU:s regler för så kallad cabotage. Det senare fick ny näring då det strax före kongressen avslöjades att man i Litauen kan köpa lastbilskörkort på den svarta marknaden.

– Det är ju inte säkert att EES-avtalet sägs upp, för att vi beslutar det. Men det är minst lika viktigt att sända en stark signal om att många av våra medlemmar har upplevt de negativa effekterna av den EU-lagstiftning som vi måste godta på grund av EES-avtalet. Vi måste ta upp frågan med resten av fackföreningsrörelsen, bland annat för att få genomslag för vår ståndpunkt på nästa LO-kongress, säger förbundsordföranden Roger Hansen.

Nei til EU, systerorganisation till Folkrörelsen Nej till EU, beslutade på sin kongress i slutet av förra året att verka för en folkomröstning om EES-avtalet.

Gösta Torstensson

Parterna oense om trojkans krispolitik

Nyligen anordnade EU-parlamentets ekonomiskutskott och sysselsättningsutskott en gemensam utfrågning med Europafacket [där LO, TCO och Saco ingår] och Businesseurope [där Svenskt Näringsliv ingår] om arbetet som den så kallade trojkan [EU-kommissionen, Europeiska centralbanken och Internationella valutafonden] utfört i de krisdrabbade euroländerna.

Vid utfrågningen presenterade Europafacket en rapport om trojkans arbete i Grekland, Irland, Cypern och Portugal. Studien visar att trojkans krav på dessa länder, för att de skulle få ta emot internationellt finansiellt stöd, byggde på dels rigorösa åtstramningar, dels avregleringar av lönebildnings- och kollektivavtalssystem. Trojkan

visade liten eller ingen respekt för partsautonomi och den så kallade sociala dialogen.

Trojkans förhållanden har, enligt Europafacket, fått stora konsekvenser i krisländerna. Samtidigt som ekonomin, sysselsättningen, lönerna och det sociala skyddet har krympt, har arbetslösheten, fattigdomen och ojämlikheterna ökat. Trojkans politik lyckades inte ens hejda en ökning av statsskulderna och låneräntorna. Europafacket kräver därför ett slut på den ensidiga åtstramningspolitiken, att anpassningsprogrammen justeras så att de följer grundläggande sociala rättigheter enligt EU:s fördrag samt att investeringar görs i tillväxtfrämjande och jobbskapande åtgärder.

Businesseurope, den europeiska organisationen för arbetsgivare inom privat sektor, välkomnade tvärtom trojkans arbete. "Anpassningsprogrammen" har visserligen lett till hög arbetslöshet, men det var oundvikligt för krisländerna att genomföra anvisade reformer [dvs. nedskärningar, privatiseringar, avregleringar och andra nyliberala ingrepp]. Utan trojkans åtgärder hade krisen blivit ännu värre, med oordnade betalningsinställelser och oroande sociala konsekvenser. EU:s politik bör nu inriktas på att fullborda den inre marknaden och att minska "den administrativa bördan" för företagen, menade Businesseurope.

Gösta Torstensson

**Bli medlem i
Folkrörelsen Nej
till EU.
Sätt in 200 kr
på plusgiro 433
02 07 - 4.**

Klipp och kommentarer

”Hålla politiken utanför valrörelsen”

”Ett politiskt problem är ju att LO är lite mer mot privatiseringsideologin än Socialdemokraterna. LO har därför föreslagit att facken och arbetsgivarna skall sätta sig ner nu i vår och ”förhandla fram en lösning”, vilket inte är lite fräckt. Gissa när de ”förhandlingarna” skulle bli klara. Om de ens blir av. För privatiseringsideologin är ingen facklig arbetsmarknadsfråga, utan en politisk fråga. Men också detta utspel är till för att hålla politiken utanför valrörelsen.” Det skriver Jan Guillou i en kolumn i Aftonbladet [26 januari].

9 av 10 riskkapitalledare är män

Journalisten Kent Werne skriver i webbtidningen Dagens Arena [16 januari] att ”Det är ont om kvinnor på ledande positioner i de dominerande vård- och utbildningskoncernerna. Tolv av de 15 största aktörerna har manliga toppchefer. Detta samtidigt som nästan 80 procent av de anställda är kvinnor”.

EU upprätthåller globala klasskillnader

”Europa stänger sina gränser för människor som migrerar i hopp om ett bättre liv medan kapital flödar fritt in i unionen. En ökad gränsbevakning är ett beskyddande av tillgångar och upprätthållande av globala klasskillnader. En konsekvens av detta är en växande papperslös underklass i Europa.” Det skriver nätverket Ingen människa är illegal, i en debattartikel i Dagens ETC [30 januari].

Resurser förs över från arbete till kapital

Göran Greider skriver i ledaren i Dagens ETC [5 februari] att ”det yttersta syftet med jobbskatteavdragen var inte och har aldrig varit att ge människor mer pengar i plånboken, som det kan låta i retoriken. De flesta ekonomer skulle hålla med mig om att huvudsyftet med avdragen är att sänka löntagarnas löneanspråk. Får du mer i

plånboken efter skatt kräver du inte högre lön, det är tanken.

I praktiken betyder det att de som drabbas mest av denna politik är kvinnor med låga löner i tjänstesektorn – butiksanställda, restaurangpersonal och i vård och omsorg. Lågstalönerna ska ner – och därmed göra det lättare för arbetslösa att komma in på arbetsmarknaden, det är teorin. Och den håller förstås inte. Istället ökar den ojämställdheten och leder till att löneandelen av den samlade ekonomin minskar. Resurser förs över från arbete till kapital.”

Annie Lööf fjäskar för storstadsbrats med svullna suvar

”Vi förknippar ”politisk omsvängning” med de nya Moderaterna. Vi förknippar ”svek mot gräs-rötterna” med Socialdemokraterna. När det egentligen är Centern som i medieskugga har förintat hela sin väljarbas av landsbygdens småfolk för att i stället fjäska för storstadsbrats med svullna suvar. Och när partiet, långt efter alla andra, förstått att nischen nyliberalism varit ledig därför att den är förbrukad, så drar de skamlöst ut på landet igen, som om Stureplan aldrig funnits.” Det skriver frilansjournalisten Ann-Charlott Altstadt i en krönika i tidningen Arbetet [7 februari].

”Centerns kräftgång i politiken brukar bland deras egna förklaras med att de inte får ut sitt budskap. Och invändningen är förstås att det är just det partiet lyckats med. Det kan väl inte ha undgått någon att Centerns profilfråga varit lönesänkningar och försämrad arbetsrätt med facket som huvudfiende. Det är nu också uppenbart att partiet i dag vill byta fokus.

Centerns problem handlar inte bara om att människor inte känner sig lockade av budskapet utan också om att det finns ett klantmanipulativt drag över Centern som deras partiledare på ett kongenialt vis härbärgerar. När Lööf låter som om hon rabblar en utantilläxa med nyss framgooglade fakta, speglar det ett centerparti som förlorat sin själ, som saknar kärna. [...]

Annie Lööf är en postpolitisk hubot av en modell som snarast bör återkallas och bytas ut.”

Baktankar från en EU-rabulist

I EN DEBATTARTIKEL I DAGENS INDUSTRI skriver Håkan Tenelius, näringspolitisk chef hos Vård-företagarna, att det är absurt att tänka sig en förhandlingskompromiss om vinster i välfärden. Han framhåller i stället att det handlar om skat-tepengar. Därmed är välfärdens vinster en politisk fråga och inte en fråga för arbetsmarknadens parter.

LO:s utspel om att reglera vinsterna inoim välfärden i avtal mellan arbetsmarknadens parter är mer än sällsynt blåögt – förutom att det bryter mot besluten på den senaste LO-kongressen.

DE TRE SVENSKA EU-PARLAMENTARIKERNA, Alf Svensson [kd], Olle Schmidt [fp] och Cecilia Wikström [fp] som i störst utsträckning, i 19 fall av 20, röstar ja vi omröstningar i plenum är alla uttalade EU-entusiaster.

I andra änden, de som oftast röstar nej, finns mer EU-kritiska politiker som Mikael Gustafsson [v] och Carl Schlyter [mp].

Det visar en sammanställning som organisationen VoteWatch gjort över röstningsbeteendet i EU-parlamentet under den nuvarande mandat-perioden, dvs. 2009-2014.

140.000 PERSONER MED RÄTT KOMPETENS kommer att saknas inom välfärden år 2030, enligt en rapport från TCO.

CENTERPARTIET INLEDER VALÅRET MED en rekordlåg siffra och stöds bara av 3,1 procent av väljarna. Det är partiets sämsta notering sedan mätningarna inleddes för 35 år sedan.

Det framgår av Ipsos senaste mätning där 2.259 telefonintervjuer genomfördes under tiden 9-28 januari, enligt Dagens Nyheter.

Gud straffar somliga direkt. Ingen förutom, Timbrohögern och Stureplanscentern, kommer att sakna Annie Thatcher Löof efter höstens riksdagsval.

FLER OCH FLER SVENSKAR SÄGER ATT DE vill fortsätta arbeta efter 65-årsdagen. Men bland industriarbetare är utvecklingen den motsatta trots att de trivs på jobbet, skriver nättidningen Dagens Arbete.

Det är pensionsbolaget AMF som låtit göra en

undersökning som visar att drygt hälften av gruppen privatanställda arbetare, där industriarbetare ingår, inte kan tänka sig att arbeta efter att de fyllt 65.

38 procent av dem uppger hälsoskäl som främsta anledning, vilket är en kraftig ökning sedan 2009. Då uppgav 20 procent att kroppen inte kommer klara av att arbeta längre än till 65.

Inom EU, med stöd från makthavarna i Bryssel, går utvecklingen i motsatt riktning – höjda pensionsåldrar samtidigt som pensionerna sänks och blir allt svårare att leva på.

”OM MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER SYSTEMATISKT kränks [...] då måste vi se över våra relationer med Ukraina.” José Manuel Barroso, EU-kommissionens ordförande, apropå att regimen i Kiev har inskränkt demonstrationsfriheten. Men när en liknande utveckling sker i EU-landet Spanien då tiger Brysselbyråkraterna som muren..

”EU HAR INTE LETT TILL SOCIAL TURISM eller lönedumpning.” Det påstår betongmoderaten Gunnar Hökmark i en debattartikel på Aftonbladets webbsida. Trots [eller tack vare] att Hökmark sedan länge är deporterad till Bryssel som EU-parlamentariker förefaller han inte känna till Lavaldomen och den rad av antifackliga avgöranden som EU-domstolen i Luxemburg levererat de senaste åren.

Gösta Torstensson

[eu och facket] är ett nyhetsbrev för folkrörelsen nej till eu:s fackliga nätverk. ansvarig utgivare: jan-erik gustafsson. redaktör: gösta torstensson. adress: rondovägen 312, 142 41 skogås. tfn: 070-286 08 70. e-post: gosta.torstensson@nejtill.eu.se.
folkrörelsen nej till eu är en partipolitiskt obunden medlemsorganisation. adress: pölgatan 5, 414 60 göteborg. e-post: kansli@nejtill.eu.se. hemsida: www.nejtill.eu.se.